

100,000 Kr., saa vil 8 pCt. deraf jo være 8,000 Kr. Naar man saa vil multiplicere dette med 25 bliver det 200,000 Kr. og 4 pCt. deraf er akkurat de 8,000 Kr. Det forekommer mig af den Grund, at det Ord, jeg brugte, ikke var for stærkt. Det er aldeles som det bekendte Taffenspillerstykke med Hatten. Man ser nogle Mønter paa Bordet, sætter Hatten derover, og naar man tager den væk igen, ere de forvundne. Her staar i Lovforslaget § 2, at Selskaber, naar deres Virksomhed udstrækkes ud over Medlemmernes Kreds, ere stattepligtige, men saa bliver der sat denne lille Hat over Paragraffen, og naar man skal se efter igen, saa ere de alligevel blevene aldeles fri for Stat. Jeg maa derfor fastholde, at det rigtigste og billigste er, at man lader alle Forbrugsforeninger og Andelselskaber og Aktieselskaber, hvad enten de handle med fremmede eller ikke, være fri for denne Dobbeltbeskatning, og det er en Dobbeltbeskatning, endstønt jeg indrømmer, at naar man trækker de 4 pCt. fra, kan den ikke være knusende, men den kan være stor nok endda, og det vil føre til, at man faar en hel Del Profornaværk, idet man vil give Aktieselskaber Form af Andelselskaber, og det kan frembringe Ulemper af en anden Art. Det er derfor rimeligt og naturligt, at man giver Afstald paa den Indtægt, som dog ikke er af nogen særlig Betydning. — Med Hensyn til § 8 skal jeg ikke komme vidtløftig ind paa det. Udvalget staar i saa Henseende enig, og jeg kan i det hele henholde mig til Ordforerens Betragtninger. Jeg haaber, at den formindskede Statteindtægt, der derved maatte fremkomme, ikke maa være større, end at den paa anden Maade kan udfyldes. Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at det vil være det rigtigste, men paa den anden Side forekommer det mig dog ikke, at Kapitalpunktet til syvende og sidst er disse 100 Kr. op eller ned; derimod vil jeg ganske vist anse Stattefriheden for alle Børnene for at være af væsentlig Betydning. Jeg skal ikke komme ind paa de mange Endringer, som ere stillede af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) og af det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), da den ærede Ordfører jo har indladt sig paa dem. De ville jo komme til Forhandling i Udvalget mellem 2den og 3dje Behandling. Jeg har kun et enkelt Punkt, hvor jeg særlig maa gøre Indsigelse, det er det, at Stattekommissionen ikke skulde kunne forhøje Staten, naar der ikke var brugt Selvangivelse, uden naar Stattekommissionen kunde motivere en saadan Forhøjelse. Jeg fortaar ikke, hvorledes en Stattekommission, naar den vedkommende

ikke selv har angivet sin Indtægt, skal kunne i de enkelte Tilfælde føre fuldt Bevis for, at den er berettiget til at forhøje den vedkommendes Skat. Det er mig umuligt at indse, hvorledes dette Bevis skal kunne føres, det maa jo være et Støn, som støtter sig paa forskellige Data. Men kunne ærede Medlemmer forme dette Endringsforslag saaledes, at man kan undgaa det ganske vist stødende, som for Øjeblikket finder Sted, ved at man vilkaarlig vedbliver at sætte Følf op maaste uden nogen som helst Ret, saa bliver det en anden Sag, men i den foreliggende Form forekommer det mig ikke, at det er muligt at gaa ind paa dette Forslag.

Scharling: Over for de Udtalelser, der ere fremkomne fra den højtærede Minister og den ærede Ordfører, skal jeg kun fremsætte nogle saa og korte Bemærkninger, idet jeg ikke stønner, at der er Grund til paa dette Stadium, at komme dybere ind paa de mere principielle Spørgsmaal. Den ærede Ordfører syntes ved Omtalen af vore Endringsforslag lige som noget irriteret over, at man overhovedet havde tilladt sig at stille Endringsforslag ud over, dem der ere fremkomne fra Udvalget; hans Udtalelser syntes i alt Fald mere udsprungne af en saadan Irritation end af en dyberegaaende Forstaelse af Forslagene. For saa vidt som den ærede Ordfører maaste mener, at vore Forslag ere fremkomne for at berede Lovforslaget Vanskeligheder, lægge Sten i Vejen for det, saa skal jeg gentage, hvad jeg udtalte i Gaar, at dette er en fuldstændig Misforstaelse, jeg tør tværtimod sige, at vore Forslag ere fremkomne netop for om muligt at rydde nogle Sten af Vejen for Forslaget paa dets videre Vej gennem Livet. Dersom vi havde villet Lovforslaget til Livs, havde det maaste været den sikreste Vej at lade det passere, ganske som det er fremkommet. Der er jo haade fra den højtærede Minister og fra den ærede Ordfører fremkommet Indsigelse mod vort Forslag om at betegne Loven som „Lov om personlig Statskat“, idet man har henvist til, at ogsaa Aktieselskaber beskattes. Men dette har jo ikke forhindret, at man ogsaa fra Regeringens Side har fremsat Forslag om personlig Kommuneskat, hvor der ogsaa var Forslag om Beskatning af Aktieselskaber, saa jeg kan kun henholde mig til, at vi have fulgt den Vej, som er anvist af Regeringen, naar vi have ment, at det var rigtigst at betegne denne Lov som en Lov om personlig Statskat, i Modsætning til den personlige Kommuneskat. Stor Vægt lægger jeg for øvrigt ikke paa denne Betegnelse, men jeg tror, at det kunde være ganske rigtigst at